

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 272.

Femte Sæssion.

85de Møde.

Fredagen den 10de Februar.

(Fortf.)

Myrup (fortsat): Den bedste Side ved Lovforslaget er unægtelig den, som angaaer Hjælpekassens Bestyrelse; men det kan gjerne være, som den ærede Forslagsstiller iasten har bemærket, at man har gjort Skolelærernes Antal temmelig stort i Forhold til Provsten og det Amtsraadsmedlem, som skal deeltage i Bestyrelsen. Men det er en af de mange Klager, som have lydt fra Skolelærerne, at de slet ingen Deel have havt i Bestyrelsen af deres egne Afgifter. Som oftest have de været ganske ubekendte med Skolelærerhjelpekassens Status; thi der er vel ifølge Pl. af 22de Marts 1843 befaleet, at den i 14 Dage skal henligge til almindeligt Eftersyn for Skolelæreren; men som oftest har Skolelæreren hverken Tid eller Leilighed til at tage hen til Provsten, for at undersøge Hjælpekassens Tilstand, og det kunde maa skee i mange Tilfælde blive anseet for ubekyndt, hvis han gjorde dette. Jeg har ogsaa megen Betænkelighed ved at gaae ind paa § 2, ifølge hvilken der ikke alene skal ydes Understøttelse til afgaaede Skolelærere og Skolelærerenker, men ogsaa til deres Børn, som enten ere vandsøre eller under det 15de Aar. Naar man ved denne Lov virkelig vil tilfigte nogen Forbedring i de nuværende Skolelæreres eller deres Efterslædtes Kaar, forekommer det mig, at man skal see at indskrænke Udgiften saa meget som muligt, og, hvis en Skolelærers Efterslædt ere i det Tilfælde, at de ikke kunne ernære sig ved, hvad de faae af Embedet og Skolelærerhjelpekassen, maae de tye til Communen, og det er som oftest Tilfældet, at en

Skolelærers Efterslædt maae tye hen til Communen, ikke alene for at faae Huusly og Brændsel, men ogsaa andre Livets første Fornødenheder.

Valentin: Jeg tvivler ikke alene ikke om, at nærværende Lovforslag fremdeles vil gjenneemløbe de forskjellige Stadier, som det har at tilbagelægge, men jeg formaaer ikke engang at indsee, hvorfor den ærede Forslagsstiller synes at være nogen Tvivl om, at det idetmindste denne Gang skulde lede til noget Resultat. Jeg forstod heller ikke rigtigt, hvorledes han kunde yttre, at der nu idetmindste var blevet brudt en ny Bane; thi jeg maa oprigtigt tilstaae, at Hovedtrækkene i det foreliggende Lovudkast afvige i saare ringe Grad fra den nu bestaaende Tingenes Orden. Saa vel med Hensyn til Indtægter som Udgifter er der kun skeet en ganske ubetydelig Forandring; den eneste Forandring, der er skeet, er, som allerede bemærket af den ærede foregaaende Taler, at Communernes Bidrag ville nedsettes til omtrent det Halve imod, hvad det nu er, og ligeledes har man udeladt en Indtægt, som nu tilkommer Hjælpekasserne, navnlig af Vacance i Skolelærerembederne, naar de ikke inden den befalede Tid af 6 Uger maatte være befatte. Hvad Udgiftssiden angaaer, da har man heller ikke der gjort nogen Forandring i, hvad der er optaget i Placaten af 22de Marts 1843, undtagen det, at man har udeladt Hjælpen til Lærerne under tilfældige Sygdomsømsstandigheder eller andre pludseligt tilstødende Uheld, og istedet derfor har man bestemt, at en saadan Hjælp skulde tilflyde dem, naar de havde Børn, som enten vare under 15 Aar, eller vare syge eller paa anden Maade uheldigt stillede. Jeg troer derfor ikke, at der er saamegen Afvigelse fra det Nærværende, at